

[Voigt]

ning, og den er efter min opfattelse dækkende på en udmærket måde, uden at man behøver at præcisere, at christianitterne skal have særlige fordele af denne lovgivning.

Vi havde jo en lang debat i går om dette emne, og jeg skal derfor nøjes med at citere et enkelt afsnit af det, Mogens Voigt sagde her fra talerstolen i går – undskyld, hr. formand, jeg forløb mig, jeg glemte, at den ærede formand den 27. oktober ifølge folketingets forhandlinger 1978–79, sp. 1264, har sagt, at man skal tiltale sig selv med »hr.«; jeg skal derfor rette mig selv og sige, at jeg vil gerne citere, hvad det ærede medlem hr. Voigt sagde fra denne talerstol i går:

»De, som fortsat bakker denne håndfuld nybyggere op, der ulovligt har slået sig ned et par stenkast fra Rådhuspladsen, hvor de får del i det omgivende samfunds behageligheder uden at yde noget for det, og som har skabt en turistattraktion på højde med Den lille Havfrue og Tivoli – en turistattraktion, hvorfra turisterne medbringer et billede af et skraldespandssamfund, hvor volden og narcoen hersker, hvor hørmene og stanken er ulidelig – de kan da ikke fortsat bakke op bag dette.«

Det er det samfund, som forsvarsministeren nu på regeringens vegne har sagt man ønsker skal fortsætte i i hvert fald et par år. Jeg siger: »Velbekomme!«, og kunne naturligvis fristes til at tilføje: med kærlig hilsen fra det frie folk!

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren i relation til den bevillingsansøgning, han nu har sendt til finansudvalget, hvor man er begyndt behandlingen, om det vil forholde sig således, at ministeren vil vente med at bruge de 6,4 mill. kr., indtil der er taget endelig stilling til dette forslag, eller er det således, at ministeren vil lade ordførertalerne her i dag være afgørende for, hvornår pengene skal bringes i anvendelse?

Endelig vil jeg lige sige til sidst til hr. Tastesen, at jeg er meget glad for, at dette forslag ikke skal i socialudvalget, hvor hr. Tastesen er formand. Jeg er helt tilfreds med, at kristeligt folkeparti har bedt om, at det kommer i forsvarsudvalget, for det er dér, det hører hjemme.

Mette Madsen (V):

Den 8. februar 1978 blev der her i folketinget vedtaget et dagsordensforslag, hvorefter folketinget tog forsvarsministerens redegørelse om Christiania til efterretning og udtrykte tilslutning til regeringens bestræbelser. Denne dagsorden stemte venstre imod, da vi ønskede en afvikling uden unødigt forsinkelse, men dagsordenen blev vedtaget med 89 stemmer mod 71.

Regeringen havde således folketingets tilslutning til under visse forudsætninger at lade Christianias beboere fortsætte benyttelsen af arealerne endnu et stykke tid.

Af redegørelsen, der fik så stor tilslutning, fremgik, at planlægningsfasen for området tidligst kan være afsluttet ved årsskiftet 1978–79. Fra det tidspunkt, hvor de planmæssige forhold omkring områdets benyttelse er afklaret, vil der efter de sagkyndiges opfattelse gå ca. 2 år, inden byggeri på grunden kan påbegyndes. Det vil sige, at man når hen til 1981, før arealet behøver at være disponibelt.

Denne tidsplan er altså accepteret af et stort flertal i folketinget, og hermed accepterede folketinget samtidig, at Christianias beboere kunne blive boende indtil ca. 1981. Dette må det mindretal her i tinget, der havde ønsket en hurtigere afvikling, se i øjnene, og derfor må vi også se i øjnene, at de krav vedrørende de bygnings-, brand- og sundhedsmæssige forhold på området, som Københavns kommune gang på gang har rejst, må efterkommes. Selv om der under hensyntagen til flere af bygningernes resterende, korte levetid kan gives hel eller delvis dispensation fra visse krav, kan dette dog ikke gives for kendeligt uforvarlige forhold, og derfor vil venstre i finansudvalget gå ind for de nødvendige udgifter til afhjælpning af de mest åbenbare mangler.

Venstre har gennem årene fulgt den kurs, at Christiania skulle nedlægges og afvikles, men der har hele tiden i folketinget været og er fremdeles et stort flertal for en omstændelig afvikling, end vi har ønsket. Dette har vi på demokratisk vis bøjet os for.

Men det må ikke i denne debat overses, at også socialdemokratiet og dets regeringsmedlemmer ønsker Christiania nedlagt og afviklet. Derfor nedsatte den forrige regering i marts 1978 et planlægningsudvalg med repræsentanter for de ansvarlige ministerier plus Københavns kommune. Jeg går ud fra,